

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7851 *Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

El Consell de Ministres va acordar el 26 d'octubre de 2012 la creació d'una Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques, que havia d'elaborar un Informe amb propostes de mesures que proporcionessin a l'Administració la mida, l'eficiència i la flexibilitat que demanen els ciutadans i l'economia del país.

Amb data 21 de juny de 2013, el Consell de Ministres va rebre de la vicepresidenta i ministra de la Presidència i del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques l'Informe esmentat i, pel Reial decret 479/2013, de 21 de juny, es va crear l'Oficina per a l'Execució de la Reforma de l'Administració, com a òrgan encarregat de l'execució coordinada, el seguiment i l'impuls de les mesures incloses en aquest, i amb la possibilitat de proposar noves mesures.

Des de la publicació de l'Informe de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques, i fins i tot amb anterioritat, s'han anat dictant diverses normes i acords, per a l'execució formal de les propostes que s'hi contenen.

Aquest text recull noves mesures normatives que són necessàries per a l'execució d'algunes de les propostes de l'Informe i, més concretament, per a l'execució de les propostes relatives a la posada en marxa d'un sistema de subhastes electròniques a través d'un portal únic de subhastes judicials i administratives en l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat i a la tramitació electrònica des dels centres sanitaris dels naixements i defuncions.

I

En relació amb la proposta relativa a les subhastes electròniques, en el nostre ordenament es preveu, en diverses ocasions, el recurs a la subhasta pública com a mitjà de realització de béns. Aquesta forma de venda, basada en la pública concurrència, persegueix dos objectius clars: d'una banda, la transparència del procediment i, de l'altra, l'obtenció del màxim rendiment possible de la venda dels béns. Aquests procediments –notarials, judicials o administratius– fins a l'entrada en vigor de la normativa reglamentària derivada de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, es caracteritzaven fonamentalment per la seva configuració presencial, per les diferències quant al seu desenvolupament, les limitacions a la seva publicitat i la gran rigidesa del seu procediment.

El Govern, en el Consell de Ministres de 21 de juny de 2013, va aprovar l'Informe de la Comissió per a la Reforma de les Administracions Públiques, en el qual es va analitzar, com una de les mesures a adoptar, la creació a l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat d'un Portal Electrònic de Subhastes per a la seva celebració, a fi d'aconseguir més simplificació administrativa i evitar, al mateix temps, l'encavalcament de procediments mitjançant la reutilització dels mitjans disponibles. L'existència d'un sol portal ofereix

avantatges importants; entre ells es familiaritza l'usuari amb un entorn i només cal que es doni d'alta com a tal en un únic lloc per poder participar en tot tipus de subhastes. A més, un sol portal implica l'existència d'una única base de dades, cosa que permet, d'una banda, mantenir un sol motor de recerques que compregui gairebé la totalitat de les subhastes públiques –una facilitat per al ciutadà– i, de l'altra, estalvia significativament els costos d'allotjament, manteniment i desenvolupament de la base de dades. L'explotació d'aquesta base de dades pot facilitar posteriorment tot tipus d'informació i estadístiques.

Els avantatges de la subhasta electrònica davant de la presencial són molt importants perquè aquesta última pateix, ara per ara, greus inconvenients com la falta de publicitat, ja que les subhastes s'anuncien escassament i la seva difusió limitada dificulta enormement la concurrència, cosa que genera, al seu torn, una participació escassa. També destaca la limitació d'accés de la subhasta presencial, cosa que complica la participació als que concorrin en persona o representats, si s'escau, en obligar-los a ser en un lloc, un dia i una hora determinats. S'ha subratllat també la rigidesa del procediment de la subhasta presencial, ja que pateix d'un rigor formalista avui superat.

II

La subhasta electrònica té avui innumbrables avantatges, ja que permet multiplicar la publicitat dels procediments, facilitar informació gairebé il·limitada tant de la subhasta com del bé i, el més important, licitar gairebé en qualsevol moment i des de qualsevol lloc, fet que genera un sistema més eficient per a tots els afectats.

La seguretat jurídica ha de ser una constant en el procediment electrònic. La subhasta electrònica no té menys garanties jurídiques que la presencial. Des del principi es produeix una identificació inequívoca de tots els qui hi intervenen, mitjançant un certificat reconegut de signatura electrònica o mitjançant una signatura amb sistemes de claus prèviament concertades. El sistema garanteix amb un certificat electrònic totes i cadascuna de les transaccions, i un segell determina el moment exacte en què van tenir lloc; el certificat reconegut de signatura electrònica, unit al segell de temps i a la traçabilitat de tots els processos, garanteix de manera absoluta la transparència del procediment. Sense perjudici de l'existència d'un responsable de la subhasta –en aquest cas, el secretari judicial–, al qual s'ha de subministrar la informació necessària perquè pugui supervisar que el procediment s'ha dut a terme correctament. D'aquesta manera, la transparència és un element definidor del nou model, com assenyala la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia, i això té l'objectiu d'obtenir una justícia més oberta, capaç de donar respostes als ciutadans amb més agilitat, qualitat i eficàcia.

A més, l'organisme encarregat de l'administració del Portal de Subhastes és l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat, la qual cosa també aporta confiança i garantia al nou procediment.

III

La Llei 1/2013, de 14 de maig, modifica l'article 129 de la Llei hipotecària entre d'altres aspectes, per introduir la forma electrònica única per a la subhasta notarial derivada de la venda forçosa extrajudicial que aquest article regula. Sense perjudici que aquesta Llei ha fet necessari introduir determinats ajustos en aquest article, de què s'ocupa la disposició final tercera, no sembla lògic que la forma electrònica es reservi per a les subhastes notariales i no s'apliqui a les subhastes judicials derivades de procediments d'execució.

La reforma incideix en la totalitat del procediment de subhasta, tant per a béns mobles com per a immobles, i l'adapta al sistema electrònic. Aquest sistema es dissenya fonamentant-se en els criteris de publicitat, seguretat i disponibilitat. Es presta un interès especial a la publicitat, ja que es comença amb el seu anunci al «Butlletí Oficial de l'Estat», que té en l'essència de la seva funció la publicació oficial a Espanya; també es publica al Portal de l'Administració de Justícia i posteriorment al Portal de Subhastes. Per a cadascuna d'elles, hi ha d'haver la publicitat registral dels béns i de les dades complementàries, com plànols, fotografies, llicències o altres elements que, segons el

parer del deutor, del creditor o del secretari judicial, puguin contribuir a la venda del bé. Destaca, igualment, l'impuls a les comunicacions i les notificacions electròniques entre el Portal de Subhastes i els diversos intervinents en el procés, encara que s'estableixen les garanties necessàries per al cas que el ciutadà no tingui els mitjans tècnics necessaris per intervenir a la subhasta electrònica, d'acord amb la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, i la Llei 18/2011, de 5 juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació a l'Administració de justícia. En el mateix afany de transparència i publicitat es pot emmarcar la novetat introduïda en les notificacions i comunicacions que ha de fer el registrador de la Propietat als titulars registrals de drets posteriors a la càrrega que s'executa, i substituir la publicació de les que hagin resultat infructuoses al tauler d'anuncis del Registre, d'efectivitat limitada, per la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», dins de l'actuació del servei públic registral.

Com a responsable de la direcció de l'oficina judicial, el secretari judicial assumeix un paper primordial en la celebració de subhastes judicials, amb l'objectiu d'afavorir-ne la transparència. Li correspon l'inici de la subhasta, ordenar la seva publicació amb remissió de les dades necessàries, així com la seva suspensió o represa, i mantenir un control continuat durant el seu desenvolupament fins al seu acabament, a través d'una relació electrònica privilegiada amb el Portal de Subhastes. I acabada la subhasta, el Portal de Subhastes ha de remetre informació certificada al secretari judicial, en la qual ha d'indicar ordenadament les licitacions, encapçalades per la que hagi estat vencedora.

La Llei regula la subhasta electrònica de béns mobles, de béns immobles i de béns immobles en els casos en què aquests hagin estat hipotecats, amb les especialitats pròpies de l'execució hipotecària amb un objectiu precís: l'augment de la concurrència i, per tant, de les possibilitats de venda i que aquesta es produeixi per més bon preu.

D'altra banda, per garantir aquesta màxima concurrència de licitadors, s'autoritza expressament la utilització de sistemes de signatura amb claus prèviament concertades, per a l'accés i la utilització del Portal de Subhastes, sempre observant els estàndards necessaris de seguretat i amb la correcta identificació prèvia de les persones que vulguin ser donades d'alta en el Portal de Subhastes.

IV

La segona part de la Llei té per objecte la modificació de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil. Amb aquesta modificació legal es pretén que, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la inscripció dels nounats es faci directament des dels centres sanitaris, com a «finestreta única» en què els pares, assistits pels facultatius que hagin assistit al part, signen el formulari oficial de declaració, al qual s'incorpora el comunicat acreditatiu del naixement, que s'ha de remetre telemàticament des del centre sanitari al Registre Civil, emparat amb el certificat reconegut de signatura electrònica del facultatiu. No és necessari, per tant, acudir personalment a l'Oficina de Registre Civil per fer la inscripció del nounat. Això comporta la modificació del Codi civil, així com de la Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida.

S'han previst, a més, les normes necessàries per als casos en què el naixement s'hagi produït fora d'establiment sanitari o quan per qualsevol altra circumstància no s'hagi remès el formulari oficial en el termini i les condicions que es preveuen.

D'aquesta manera s'instaura la certificació mèdica electrònica als efectes de la inscripció en el Registre Civil, tant dels naixements com de les defuncions, esdevinguts, en circumstàncies normals, en centres sanitaris.

En matèria de defuncions, la certificació mèdica ha d'indicar l'existència o no d'indis de mort violenta, o qualsevol motiu pel qual no s'hagi d'expedir la llicència d'enterrament, de manera que, quan a l'encarregat del Registre li hagin fet constar per aquest o per qualsevol altre mitjà aquests indis, es pugui abstenir d'expedir la llicència d'enterrament o incineració fins a rebre l'autorització de l'òrgan judicial competent.

Quant a la seguretat en la identitat dels nascuts, s'ha atès l'alarma social causada pel drama dels «nens robats», per a la qual cosa la Llei incideix en la seguretat d'identificació dels nounats i la determinació, sense gènere de dubtes, de la relació entre la mare i el fill,

a través de la realització, si s'escau, de les proves mèdiques, biomètriques i analítiques necessàries; i d'altra banda, es multipliquen els controls per al cas de mort dels nascuts en els centres sanitaris després dels primers sis mesos de gestació, i s'exigeix que el certificat de defunció aparegui signat per dos facultatius, que han d'afirmar, sota la seva responsabilitat, que, del part i, si s'escau, de les proves dutes a terme amb el material genètic de la mare i el fill, no es desprenen dubtes sobre la relació maternofilial. Aquestes dades, tal com queda regulat a la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, formen part de la història clínica del noutat, on s'han de conservar fins a la seva mort i, produïda aquesta, s'han de traslladar als arxius definitius de l'Administració corresponent, on s'han de conservar amb les degudes mesures de seguretat.

Igualment, en l'àmbit de la protecció de la infància, s'estableix la no-obligatorietat de la mare que renuncia al seu fill en el moment del part de promoure la inscripció de naixement, i aquesta obligació passa a l'entitat pública corresponent, sense que, en aquest cas, el domicili matern consti als efectes estadístics, de manera que s'evita el consegüent efecte d'empadronament automàtic del menor en el domicili de la mare que ha renunciat al seu fill.

V

La Llei, amb el contingut i els objectius que s'han indicat, s'estructura en dos articles. En el primer s'empren la reforma dels articles de la Llei d'enjudiciament civil referits a les subhastes executives i, en el segon, la reforma dels articles corresponents a la Llei del Registre Civil. La Llei conclou amb quatre disposicions addicionals, tres de transitòries, una de derogatòria i deu disposicions finals.

Article primer. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, queda modificada de la manera següent:

U. Els apartats 1 i 3 de l'article 551 queden redactats de la manera següent:

«1. Presentada la demanda executiva, el tribunal ha de dictar interlocutòria, contenir l'ordre general d'execució i despatxar-la sempre que hi concorrin els pressupòsits i requisits processals, el títol executiu no tingui cap irregularitat formal i els actes d'execució que se sol·liciten siguin conformes amb la naturalesa i contingut del títol.

Amb caràcter previ el secretari judicial ha de portar a terme l'oportuna consulta al Registre públic concursal als efectes que preveu l'apartat 4 de l'article 5 bis de la Llei concursal.»

«3. Dictada la interlocutòria pel jutge o magistrat, el secretari judicial responsable de l'execució, en el mateix dia o en el següent dia hàbil a aquell en què hagi estat dictada la interlocutòria que despatxa l'execució, ha de dictar decret, en què s'han de contenir:

1r Les mesures executives concretes que siguin procedents, inclòs si és possible l'embargament de béns.

2n Les mesures de localització i esbrinament dels béns de l'executat que siguin procedents, d'acord amb el que preveuen els articles 589 i 590.

3r El contingut del requeriment de pagament que s'hagi de fer al deutor, en els casos en què la llei estableixi aquest requeriment.

El secretari judicial ha d'assabentar el Registre públic concursal de l'existència de la interlocutòria per la qual es despatxa l'execució amb expressa especificació del número d'identificació fiscal del deutor persona física o jurídica contra el qual es despatxi l'execució. El Registre públic concursal ha de notificar al jutjat que estigui

coneixent de l'execució la pràctica de qualsevol assentament que es dugui a terme associat al número d'identificació fiscal notificat als efectes que preveu la legislació concursal. El secretari judicial ha d'assabentar el Registre públic concursal de la finalització del procediment d'execució quan aquesta es produeixi.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 636 queda redactat de la manera següent:

«3. Sens perjudici del que disposen els apartats anteriors, una vegada embargats els béns pel secretari judicial, s'han de practicar les actuacions necessàries per a la seva subhasta judicial, que s'ha de fer en el termini assenyalat si abans no se sol·licita i s'ordena, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, que la realització forçosa es porti a terme d'una altra manera.»

Tres. L'article 644 queda redactat de la manera següent:

«Article 644. *Convocatòria de la subhasta.*

Una vegada fixat el preu just dels béns mobles embargats, el secretari judicial, mitjançant decret, ha d'acordar la convocatòria de la subhasta.

La subhasta s'ha de dur a terme, en tot cas, de manera electrònica en el Portal de Subhastes, sota la responsabilitat del secretari judicial.»

Quatre. L'article 645 queda redactat de la manera següent:

«Article 645. *Anunci i publicitat de la subhasta.*

1. Una vegada ferma la resolució que preveu l'article anterior, la convocatòria de la subhasta s'ha d'anunciar en el "Butlletí Oficial de l'Estat". L'anunci serveix de notificació a l'executat no personat. El secretari judicial davant el qual se segueixi el procediment d'execució ha d'ordenar la publicació de l'anunci de la convocatòria de la subhasta i aquest s'ha de remetre, amb el contingut a què es refereix l'article següent i de manera telemàtica, al "Butlletí Oficial de l'Estat". Igualment, i només a efectes informatius, s'ha de publicar l'anunci de la subhasta en el Portal de l'Administració de Justícia.

A més, a instància de l'executant o de l'executat i si el secretari judicial responsable de l'execució ho considera convenient, s'ha de donar a la subhasta la publicitat que sigui raonable, utilitzant els mitjans públics i privats que siguin més adequats a la naturalesa i el valor dels béns que es pretén realitzar.

2. Cada part està obligada a pagar les despeses derivades de les mesures que, per a la publicitat de la subhasta, hagin sol·licitat, sens perjudici d'incloure en la taxació de costes les despeses que, per la publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat", s'hagin generat a l'executant.»

Cinc. L'article 646 queda redactat de la manera següent:

«Article 646. *Contingut de l'anunci i de la publicitat de la subhasta.*

1. L'anunci de la subhasta en el "Butlletí Oficial de l'Estat" ha de contenir exclusivament la data d'aquest, l'oficina judicial davant la qual se segueix el procediment d'execució, el seu número d'identificació i classe, així com l'adreça electrònica que correspongui a la subhasta en el Portal de Subhastes.

2. En el Portal de Subhastes s'ha d'incorporar, de manera separada per a cadascuna d'elles, l'edicte, que ha d'incloure les condicions generals i particulars de la subhasta i dels béns a subhastar, així com totes les dades i les circumstàncies que siguin rellevants per a aquesta, i necessàriament l'avaluació o la valoració del bé o béns objecte de la subhasta que serveix de tipus per a aquesta. Aquestes dades s'han de remetre al Portal de Subhastes de manera que puguin ser tractades electrònicament per aquest per facilitar i ordenar la informació.

A l'edicta i al Portal de Subhastes s'ha de fer constar igualment que s'entén que tot licitador accepta que és suficient la titulació existent o n'assumeix la inexistència, així com les conseqüències que les seves licitacions no superin els percentatges del tipus de la subhasta que estableix l'article 650.

3. El contingut de la publicitat que es faci per altres mitjans s'ha d'adaptar a la naturalesa del mitjà que, en cada cas, s'utilitzi, alhora que es procura la màxima economia de costos, i es pot limitar a les dades necessàries per identificar els béns o els lots de béns, el valor de taxació d'aquests, la seva situació possessòria, així com l'adreça electrònica que correspongui a la subhasta dins del Portal de Subhastes.»

Sis. Es modifiquen el número 3r de l'apartat 1 i l'apartat 3 de l'article 647, que queden redactats de la manera següent:

«3r Estar en possessió de l'acreditació corresponent, per a la qual cosa és necessari haver consignat el 5 per cent del valor dels béns. La consignació s'ha de produir per mitjans electrònics a través del Portal de Subhastes, que ha d'utilitzar els serveis telemàtics que l'Agència Estatal de l'Administració Tributària posi a la seva disposició, que al seu torn ha de rebre els ingressos a través de les seves entitats col·laboradores.»

«3. Només l'executant o els creditors posteriors poden fer postura i reservar-se la facultat de cedir la rematada a un tercer. La cessió s'ha de verificar mitjançant compareixença davant el secretari judicial responsable de l'execució, amb l'assistència del cessionari, el qual l'ha d'acceptar, i tot això prèviament o simultània al pagament o consignació del preu de la rematada, que s'ha de fer constar documentalment. La mateixa facultat correspon a l'executant si sol·licita, en els casos previstos, l'adjudicació del bé o béns subhastats.»

Set. L'article 648 queda redactat de la manera següent:

«Article 648. *Subhasta electrònica.*

La subhasta electrònica s'ha de dur a terme amb subjecció a les regles següents:

1a La subhasta té lloc al Portal dependent de l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat per a la celebració electrònica de subhastes al sistema de gestió del qual tenen accés totes les oficines judicials. Tots els intercanvis d'informació que s'hagin de produir entre les oficines judicials i el Portal de Subhastes s'han de fer de manera telemàtica. Cada subhasta té un número d'identificació únic.

2a La subhasta s'obre transcorregudes, almenys, vint-i-quatre hores des de la publicació de l'anunci al "Butlletí Oficial de l'Estat", quan s'hagi remès al Portal de Subhastes la informació necessària per al començament d'aquesta.

3a Una vegada oberta la subhasta només es poden efectuar licitacions electròniques amb subjecció a les normes d'aquesta Llei quant a tipus de subhasta, consignacions i altres regles que li siguin aplicables. En tot cas el Portal de Subhastes ha d'informar durant la seva celebració de l'existència i la quantia de les licitacions.

4a Per poder participar a la subhasta electrònica, els interessats han d'estar donats d'alta com a usuaris del sistema, i accedir-hi mitjançant mecanismes segurs d'identificació i signatura electrònics, d'acord amb el que preveu la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, de manera que en tot cas hi hagi una identificació plena dels licitadors. L'alta s'ha de fer a través del Portal de Subhastes mitjançant mecanismes segurs d'identificació i signatura electrònics i ha d'incloure necessàriament totes les dades identificatives de l'interessat. Als executants se'ls ha d'identificar d'una manera que els permeti comparèixer com a postors en les subhastes provinents del procediment d'execució iniciat per ells sense necessitat de fer consignació.

5a L'executant, l'executat o el tercer posseïdor, si n'hi ha, poden enviar al Portal de Subhastes, sota la seva responsabilitat i, en tot cas, a través de l'oficina judicial davant de la qual se segueixi el procediment, tota la informació de la qual disposin sobre el bé objecte de licitació, procedent d'informes de taxació o una altra documentació oficial, obtinguda directament pels òrgans judicials o mitjançant notari i que segons el parer d'aquests es pugui considerar d'interès per als possibles licitadors. També ho pot fer el secretari judicial per la seva pròpia iniciativa, si ho considera convenient.

6a Les licitacions s'han d'enviar telemàticament a través de sistemes segurs de comunicacions al Portal de Subhastes, que ha de tornar un avís tècnic, amb la inclusió d'un segell de temps, del moment exacte de la recepció de la postura i de la seva quantia. En aquest instant ha de publicar electrònicament la licitació. El postor també ha d'indicar si consent o no a la reserva a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 652 i si licita en nom propi o en nom d'un tercer. Són admissibles postures per un import superior, igual o inferior a la més alta que s'hagi fet, i en els dos últims supòsits s'entén que consenten des d'aquest moment a la reserva de consignació i són tingudes en compte per al supòsit que el licitador que hagi fet la licitació igual o més alta no consign finalment la resta del preu d'adquisició. En cas que hi hagi postures pel mateix import, es prefereix l'anterior en el temps.»

Vuit. L'article 649 queda redactat de la manera següent:

«Article 649. *Desenvolupament i acabament de la subhasta.*

1. La subhasta admet postures durant un termini de vint dies naturals des de la seva obertura. La subhasta no es tanca fins transcorreguda una hora des de la realització de l'última postura, encara que això comporti l'ampliació del termini inicial de vint dies a què es refereix aquest article per un màxim de 24 hores.

En cas que el secretari judicial tingui coneixement de la declaració de concurs del deutor, ha de suspendre mitjançant decret l'execució i ha de deixar sense efecte la subhasta, encara que aquesta ja s'hagi iniciat. Aquesta circumstància s'ha de comunicar immediatament al Portal de Subhastes.

2. La suspensió de la subhasta per un període superior a quinze dies comporta la devolució de les consignacions, i es retrotreu la situació al moment immediatament anterior a la publicació de l'anunci. La represa de la subhasta es produeix mitjançant una nova publicació de l'anunci com si es tractés d'una nova subhasta.

3. En la data del tancament de la subhasta i a continuació d'aquest, el Portal de Subhastes ha de remetre al secretari judicial informació certificada de la postura telemàtica que hagi estat vencedora, així com, per ordre decreixent d'import i cronològic en el cas que aquest sigui idèntic, de totes les altres que hagin optat per la reserva de postura a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 652, amb el nom, els cognoms i l'adreça electrònica dels licitadors.

4. Acabada la subhasta i rebuda la informació, el secretari judicial ha de deixar constància d'aquesta, i fer constar el nom dels qui hi hagin participat i de les postures que han formulat.»

Nou. Es modifiquen els apartats 1 i 5, s'afegeix un nou apartat que passa a ser número 5 i es renumeren els apartats 5 i 6, que passen a ser 6 i 7, de l'article 650, i queden redactats de la manera següent:

«1. Quan la millor postura sigui igual o superior al 50 per cent de l'avaluació, el secretari judicial, mitjançant decret, el mateix dia o l'endemà del tancament de la subhasta, ha d'aprovar la rematada a favor del més-dient. El més-dient ha de consignar l'import de la postura, menys el del dipòsit, en el termini de deu dies des de la notificació del decret i, efectuada aquesta consignació, se l'ha de posar en possessió dels béns.»

«5. Si per la quantia de la licitació l'executat o l'executant poden exercir les facultats que els concedeixen els apartats 3 i 4 d'aquest article, el secretari judicial, una vegada transcorreguts els terminis indicats, ha d'efectuar la preceptiva notificació al licitador que hagi estat més-dient o, si s'escau, li ha de comunicar que l'executat o executant han exercit les seves respectives facultats.

6. En qualsevol moment anterior a l'aprovació de la rematada o de l'adjudicació a l'executant, l'executat pot alliberar els seus béns pagant íntegrament el que es degui a l'executant per principal, interessos i costes. En aquest supòsit, el secretari judicial ha d'acordar mitjançant decret la suspensió de la subhasta o deixar-la sense efecte, i ho ha de comunicar immediatament en tots dos casos al Portal de Subhastes.

7. Aprovada la rematada i consignada, quan sigui procedent, en el compte de dipòsits i consignacions, la diferència entre el que s'hagi dipositat i el preu total de la rematada, s'ha de dictar decret d'adjudicació, en el qual s'ha d'indicar, si s'escau, que s'ha consignat el preu, i s'ha de donar coneixement d'aquest acte, igualment, al Portal de Subhastes.»

Deu. L'article 652 queda redactat de la manera següent:

«Article 652. *Destí dels dipòsits constituïts per licitar.*

1. Finalitzada la subhasta, s'han d'alliberar o tornar les quantitats consignades pels postors llevat de la que correspongui al més-dient, que s'ha de reservar en dipòsit com a garantia del compliment de la seva obligació i, si s'escau, com a part del preu de la venda.

No obstant això, si els altres postors ho sol·liciten, també s'ha de mantenir la reserva de les quantitats consignades per ells, perquè, si el més-dient no lliura la resta del preu dins el termini, es pugui aprovar la rematada a favor dels que segueixin, per l'ordre de les seves postures respectives i, si fossin iguals, per l'ordre cronològic en què hagin estat efectuades.

2. Les devolucions que siguin procedents d'acord amb el que estableix l'apartat anterior s'han de fer a qui va efectuar el dipòsit independentment de si ha actuat per si mateix com a postor o en nom d'un altre.»

Onze. L'apartat 3 de l'article 653 se suprimeix.

Dotze. L'article 656 queda redactat de la manera següent:

«Article 656. *Certificació de domini i càrregues.*

1. Quan l'objecte de la subhasta estigui comprès en l'àmbit d'aquesta secció, el secretari judicial responsable de l'execució ha de lliurar un manament al registrador que tingui a càrrec seu el registre de què es tracti, perquè remeti al jutjat una certificació amb informació continuada en què constin els aspectes següents:

1r La titularitat del domini i altres drets reals del bé o el dret gravat.

2n Els drets de qualsevol naturalesa que hi hagi sobre el bé registrable embargat, especialment, la relació completa de les càrregues inscrites que el gravin o, si s'escau, que està lliure de càrregues.

En tot cas, la certificació s'ha d'expedir en format electrònic i ha de disposar d'informació amb un contingut estructurat.

2. El registrador ha de fer constar per una nota marginal l'expedició de la certificació a què es refereix l'apartat anterior, on ha de constar la data i el procediment a què es refereix.

El registrador ha de notificar, immediatament i de manera telemàtica, al secretari judicial i al Portal de Subhastes el fet que s'hagi presentat un altre o uns altres títols que afectin o modifiquin la informació inicial als efectes de l'article 667.

El Portal de Subhastes ha de recollir la informació proporcionada pel registre de manera immediata per al seu trasllat als que en consultin el contingut.

3. Sense perjudici d'això, el procurador de la part executant, degudament facultat pel secretari judicial i un cop anotat l'embargament, pot sol·licitar la certificació a la qual es refereix l'apartat 1 d'aquest precepte, l'expedició de la qual ha de ser igualment objecte d'una nota marginal. En tot cas, la certificació s'ha d'expedir en format electrònic i amb un contingut estructurat.»

Tretze. L'apartat 3 de l'article 657 queda redactat de la manera següent:

«3. Transcorreguts deu dies des del requeriment a l'executat i als creditors sense que cap d'ells hagi contestat, s'entén que la càrrega, només als efectes de l'execució, està actualitzada al moment del requeriment en els termes fixats en el títol preferent.»

Catorze. L'apartat 1 de l'article 660 queda redactat de la manera següent:

«1. Les comunicacions a què es refereixen els articles 657 i 659 s'han de practicar en el domicili que consti en el registre, per correu amb acusament de recepció o per un altre mitjà fefaent.

Als efectes del que disposa aquest article, qualsevol titular registral d'un dret real, càrrega o gravamen que recaigui sobre un bé pot fer constar en el registre un domicili en territori nacional en el qual vulgui ser notificat en cas d'execució. Aquesta circumstància s'ha de fer constar per nota al marge de la inscripció del dret real, la càrrega o el gravamen del qual sigui titular. També es pot fer constar una adreça electrònica als efectes de notificacions. En assenyalar una adreça electrònica s'entén que es consent a aquest procediment per rebre notificacions, sense perjudici que aquestes s'hagin d'efectuar en forma acumulativa i no alternativa a les personals. En aquest cas, el còmput dels terminis es fa a partir de l'endemà de la primera de les notificacions positives que s'hagin efectuat d'acord amb les normes processals o la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'Administració de justícia. L'establiment o canvi de domicili o adreça electrònica es pot comunicar al registre en qualsevol de les formes i amb els efectes referits a l'apartat 2 de l'article 683 d'aquesta Llei.

La certificació a la qual es refereix l'article 656, ja sigui remesa directament pel registrador o aportada pel procurador de l'executant, ha de fer constar la realització de les comunicacions esmentades.

En cas que el domicili no consti en el registre o que la comunicació sigui retornada per qualsevol motiu, el registrador ha de practicar una nova comunicació mitjançant un edicte, que s'ha d'inserir al "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Quinze. L'article 661 queda redactat de la manera següent:

«Article 661. *Comunicació de l'execució a arrendataris i a ocupants de fet. Publicitat de la situació possessòria.*

1. Quan, per la manifestació de béns de l'executat, per indicació de l'executant o de qualsevol altra manera, consti en el procediment l'existència i la identitat de persones, diferents de l'executat, que ocupin l'immoble embargat, se'ls ha de notificar l'existència de l'execució perquè, en el termini de deu dies, presentin al tribunal els títols que justifiquin la seva situació. Aquesta notificació la pot practicar el procurador de la part executant que ho sol·liciti o quan atenen les circumstàncies ho acordi el secretari judicial.

En la publicitat de la subhasta que es dugui a terme en el Portal de Subhastes, així com en els mitjans públics o privats si s'escau, s'ha d'indicar, amb tot el detall possible, la situació possessòria de l'immoble o que, per contra, està desocupat, si

s'acredita complidament aquesta circumstància al secretari judicial responsable de l'execució.

2. L'executant pot demanar que, abans d'anunciar-se la subhasta, el tribunal declari que l'ocupant o ocupants no tenen dret a romandre en l'immoble, una vegada que aquest s'hagi alienat en l'execució. La petició s'ha de tramitar d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 675 i el tribunal hi ha d'accedir i, mitjançant interlocutòria no objecte de recurs, fer la declaració sol·licitada, quan l'ocupant o ocupants es puguin considerar de mer fet o sense títol suficient. Altrament, cal declarar, també sense recurs ulterior, que l'ocupant o els ocupants tenen dret a romandre en l'immoble sense que això afecti les accions que puguin correspondre al futur adquirent per desallotjar els ocupants.

Les declaracions a què es refereix el paràgraf anterior s'han de fer constar en la publicitat de la subhasta.»

Setze. L'article 667 queda redactat de la manera següent:

«Article 667. *Convocatòria de la subhasta.*

1. La convocatòria de la subhasta s'ha d'anunciar i ser objecte de publicitat d'acord amb el que preveu l'article 645.

2. El Portal de Subhastes s'ha de comunicar, a través dels sistemes del Col·legi de Registradors, amb el registre corresponent a fi que aquest confeccioni i expedeixi una informació registral electrònica referida a la finca o finques subhastades que s'ha de mantenir permanentment actualitzada fins que acabi la subhasta, i s'ha de servir a través del Portal de Subhastes. De la mateixa manera, si la finca està identificada en bases gràfiques, s'ha de disposar de la informació d'aquestes. En cas que la informació esmentada no es pugui emetre per qualsevol causa transcorregudes quaranta-vuit hores des de la publicació de l'anunci, s'ha de fer constar així i començar la subhasta, sense perjudici de la seva incorporació posterior al Portal de Subhastes abans de la finalització de la subhasta.»

Disset. L'article 668 queda redactat de la manera següent:

«Article 668. *Contingut de l'anunci i publicitat de la subhasta.*

1. El contingut de l'anunci de la subhasta i la seva publicitat s'ha de fer d'acord amb el que preveu l'article 646.

2. En el Portal de Subhastes s'ha d'incorporar, de manera separada per a cadascuna d'elles, l'edecte que contingui, a més de les dades indicades a l'article 646, la identificació de la finca o finques objecte de la subhasta, les seves dades registrals i la referència cadastral si en tenen, així com totes les dades i les circumstàncies que siguin rellevants per a la subhasta i, necessàriament, l'avaluació o la valoració que serveix de tipus per a aquesta, la minoració de càrregues preferents, si n'hi ha, i la seva situació possessòria, si consta en el procediment d'execució. També s'ha d'indicar, si escau, la possibilitat de visitar l'immoble objecte de subhasta que preveu l'apartat 3 de l'article 669. Aquestes dades s'han de remetre al Portal de Subhastes de manera que puguin ser tractades electrònicament per aquest per facilitar i ordenar la informació.

A l'edecte i al Portal de Subhastes s'ha de fer constar igualment que s'entén que tot licitador accepta que és suficient la titulació existent en el procediment d'execució o n'assumeix la inexistència, així com les conseqüències que les seves licitacions no superin els percentatges del tipus de la subhasta que estableix l'article 670. A més s'ha d'assenyalar que les càrregues, els gravàmens i els assentaments anteriors al crèdit de l'actor han de continuar subsistents i que, pel sol fet de participar en la subhasta, el licitador els admet i accepta quedar subrogat en la responsabilitat derivada d'aquests si la rematada s'adjudica a favor seu.

3. La certificació registral, si s'escau, es pot consultar a través del Portal de Subhastes. De tota finca objecte de licitació s'ha de facilitar des del registre corresponent, a través del Portal de Subhastes, la certificació que s'hagi expedit per iniciar al procediment, així com la informació registral actualitzada a què es refereix l'article 667, la referència cadastral si està incorporada a la finca i informació gràfica, urbanística o mediambiental associada a la finca en els termes legalment previstos, si és possible.»

Divuit. Es modifica l'apartat 1, s'afegeixen els nous apartats 3 i 4 a l'article 669 i passen a quedar redactats de la manera següent:

«1. Per prendre part en la subhasta els postors han de consignar, prèviament, en la forma que estableix l'apartat 1 de l'article 647, una quantitat equivalent al 5 per cent del valor que s'hagi donat als béns d'acord amb el que estableix l'article 666 d'aquesta Llei.»

«3. Durant el període de licitació qualsevol interessat en la subhasta pot sol·licitar al tribunal inspeccionar l'immoble o els immobles executats, que ho ha de comunicar a qui n'estigui en possessió i n'ha de sol·licitar el consentiment. Quan el posseïdor consenti a la inspecció de l'immoble i col·labori adequadament davant els requeriments del tribunal per facilitar el millor desenvolupament de la subhasta del bé, el deutor pot sol·licitar al tribunal una reducció del deute de fins al 2 per cent del valor pel qual el bé hauria estat adjudicat si fos el posseïdor o aquest hagués actuat a instància seva. El tribunal, ateses les circumstàncies, i amb audiència prèvia de l'executant per termini no superior a cinc dies, ha de decidir la reducció del deute que sigui procedent dins del màxim deduïble.

4. La represa de la subhasta suspesa per un període superior a quinze dies s'ha d'efectuar mitjançant una nova publicació de l'anunci i una nova petició d'informació registral, si s'escau, com si es tractes d'una nova subhasta.»

Dinou. Els apartats 1 i 7 de l'article 670 queden redactats de la manera següent:

«1. Si la millor postura és igual o superior al 70 per cent del valor pel qual el bé hagi sortit a subhasta, el secretari judicial responsable de l'execució, mitjançant decret, el mateix dia o l'endemà del tancament de la subhasta, ha d'aprovar la rematada a favor del més-dient. En el termini de quaranta dies, el més-dient ha de consignar en el compte de dipòsits i consignacions la diferència entre el que s'hagi dipositat i el preu total de la rematada.»

«7. En qualsevol moment anterior a l'aprovació de la rematada o de l'adjudicació a l'executant, l'executat pot alliberar els seus béns si paga íntegrament el que es degui a l'executant per principal, interessos i costes. En aquest supòsit, el secretari judicial ha d'acordar mitjançant decret la suspensió de la subhasta o deixar-la sense efecte, i ho ha de comunicar immediatament en tots dos casos al Portal de Subhastes.»

Vint. L'article 673 queda redactat de la manera següent:

«Article 673. *Inscripció de l'adquisició: títol.*

És títol suficient per a la inscripció en el Registre de la Propietat el testimoniatge, expedit pel secretari judicial, del decret d'adjudicació, comprensiu de la resolució d'aprovació de la rematada, de l'adjudicació al creditor o de la transmissió per conveni de realització o per una persona o entitat especialitzada, i en què s'indiqui, si s'escau, que s'ha consignat el preu, així com les altres circumstàncies necessàries per a la inscripció d'acord amb la legislació hipotecària.

El testimoni ha de fer constar, si s'escau, que el més-dient ha obtingut un crèdit per atendre el pagament del preu de la rematada i, si s'escau, el dipòsit previ, i ha

d'indicar els imports finançats i l'entitat que hagi concedit el préstec, als efectes que preveu l'article 134 de la Llei hipotecària.»

Vint-i-u. L'article 674 queda redactat de la manera següent:

«Article 674. *Cancel·lació de càrregues.*

A instància de l'adquirent, s'ha d'expedir, si s'escau, el manament de cancel·lació de l' anotació o la inscripció del gravamen que hagi originat la rematada o l'adjudicació.

Així mateix, el secretari judicial ha de manar la cancel·lació de totes les inscripcions i anotacions posteriors, fins i tot les que s'hagin verificat després d'expedida la certificació que preveu l'article 656, i s'ha de fer constar en el mateix manament que el valor del venut o adjudicat és igual o inferior a l'import total del crèdit de l'actor i, en cas que l'hagi superat, que s'ha retingut el romanent a disposició dels interessats.

També han de constar en el manament les altres circumstàncies que exigeixi la legislació hipotecària per a la inscripció de la cancel·lació.

A instància d'una part, el testimoni del decret d'adjudicació i el manament de cancel·lació de càrregues s'han de remetre electrònicament al Registre o registres de la Propietat corresponents.»

Vint-i-dos. L'apartat 2 de l'article 682 queda redactat de la manera següent:

«2. Quan es persegueixin béns hipotecats, les disposicions d'aquest capítol s'han d'aplicar sempre que, a més del que disposa l'apartat anterior, es compleixin els requisits següents:

1r Que en l'escriptura de constitució de la hipoteca es determini el preu en què els interessats taxen la finca o el bé hipotecat, perquè serveixi de tipus en la subhasta, que no pot ser inferior, en cap cas, al 75 per cent del valor assenyalat en la taxació que, si s'escau, s'hagi efectuat en virtut del que preveu la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.

2n Que, en la mateixa escriptura, consti un domicili, que ha de fixar el deutor, per a la pràctica dels requeriments i de les notificacions. També es pot fixar, a més, una adreça electrònica als efectes de rebre les corresponents notificacions electròniques, i en aquest cas és aplicable el que disposa el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 660.

En la hipoteca sobre establiments mercantils s'ha de considerar necessàriament domicili el local en què estigui instal·lat l'establiment que s'hipoteca.»

Vint-i-tres. L'article 683 queda redactat de la manera següent:

«Article 683. *Canvi de domicili assenyalat per a requeriments i notificacions.*

1. El deutor i l'hipotecador no deutor poden canviar el domicili que hagin designat per a la pràctica de requeriments i notificacions, segons les regles següents:

1a Quan els béns hipotecats siguin immobles, no cal el consentiment del creditor, sempre que el canvi tingui lloc dins de la mateixa població que s'hagi designat en l'escriptura, o de qualsevol altra que estigui enclavada en el terme en què radiquin les finques i que serveixi per determinar la competència del jutjat.

Per canviar aquest domicili a punt diferent dels que consten, cal la conformitat del creditor.

2a Quan es tracti d'una hipoteca mobiliària, el domicili no es pot canviar sense el consentiment del creditor.

3a En cas d'una hipoteca naval, és suficient posar en coneixement del creditor el canvi de domicili.

En tot cas, és necessari acreditar la notificació fefaent al creditor.

2. Els canvis de domicili a què fa referència l'apartat anterior s'han de fer constar al registre per nota al marge de la inscripció d'hipoteca, bé mitjançant una instància amb signatura legitimada o ratificada davant el registrador, bé mitjançant una instància presentada telemàticament al registre, garantida amb un certificat reconegut de signatura electrònica, o bé mitjançant una acta notarial.

3. A efectes de requeriments i notificacions, el domicili dels tercers adquirents de béns hipotecats és el que aparegui designat en la inscripció de la seva adquisició. En tot cas és aplicable la previsió que conté l'apartat 1 de l'article 660.»

Vint-i-quatre. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 685, que passa a quedar redactat de la manera següent:

«5. Als efectes que preveu l'apartat 1 de l'article 579 és necessari, perquè es pugui despatxar l'execució per la quantitat que falti i contra els qui sigui procedent, que se'ls hagi notificat la demanda executiva inicial. Aquesta notificació la pot practicar el procurador de la part executant que ho sol·liciti o quan atenent les circumstàncies ho acordi el secretari judicial.

La quantitat reclamada en aquesta és la que serveix de base per despatxar l'execució contra els avaladors o fiadors sense que es pugui augmentar per raó dels interessos de demora meritats durant la tramitació del procediment executiu inicial.»

Vint-i-cinc. Els apartats 2 i 3 de l'article 686 queden redactats de la manera següent:

«2. Sens perjudici de la notificació al deutor del despatx de l'execució, no s'ha de practicar el requeriment a què es refereix l'apartat anterior quan s'acrediti que el requeriment o requeriments s'han fet extrajudicialment, d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 581.

A aquests efectes, el requeriment al deutor i si s'escau les notificacions al tercer posseïdor hipotecador no deutor i titulars, si s'escau, de drets inscrits amb posterioritat al dret real d'hipoteca que s'exerceix, s'ha de dur a terme en el domicili que consti consignat per cadascun d'ells al registre. El requeriment o notificació l'ha de fer el notari, en la forma que resulti de la legislació notarial, en la persona del destinatari, si és al domicili assenyalat. Si no és al domicili, el notari ha de portar a efecte la diligència amb la persona major d'edat que sigui allà i manifesti tenir relació personal o laboral amb el requerit. El notari ha de fer constar expressament la manifestació de la persona esmentada sobre el seu consentiment a fer-se càrrec de la cèdula i la seva obligació de fer-la arribar al seu destinatari.

No obstant això, és vàlid el requeriment o la notificació feta fora del domicili que consti en el Registre de la Propietat sempre que es faci en la persona del destinatari i, prèvia la seva identificació pel notari, amb el seu consentiment, que s'ha de fer constar en l'acta de requeriment o notificació.

En cas que el destinatari sigui una persona jurídica el notari ha d'entendre la diligència amb una persona major d'edat que estigui al domicili assenyalat al registre i que formi part de l'òrgan d'administració, que acrediti ser representant amb facultats suficients o que segons el parer del notari actuï notòriament com a persona encarregada per la persona jurídica de rebre requeriments o notificacions fefaents en el seu interès.

3. Intentat sense efecte el requeriment en el domicili que provingui del registre, si no pot produir-se amb les persones a les quals es refereix l'apartat anterior, i fets per l'oficina judicial els esbrinaments pertinents per determinar el domicili del deutor, s'ha de procedir a ordenar la publicació d'edictes en la forma que preveu l'article 164.»

Vint-i-sis. L'apartat 1 de l'article 688 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan l'execució se segueixi sobre béns hipotecats, s'ha de demanar al registrador una certificació en què constin els punts a què es refereix l'apartat 1 de l'article 656, així com la inserció literal de la inscripció d'hipoteca que s'hagi d'executar, en què consti que subsisteix i no s'ha cancel·lat la hipoteca a favor de l'executant o, si s'escau, la cancel·lació o modificacions que constin al registre. En tot cas, és aplicable el que disposa l'apartat 3 de l'article 656.»

Vint-i-set. L'article 691 queda redactat de la manera següent:

«Article 691. *Convocatòria de la subhasta de béns hipotecats. Anunci i publicitat de la convocatòria.*

1. Complert el que disposen els articles anteriors i transcorreguts vint dies des que hagin tingut lloc el requeriment de pagament i les notificacions abans esmentades, s'ha d'efectuar, a instància de l'actor, del deutor o del tercer posseïdor, la subhasta de la finca o bé hipotecat.

2. La subhasta s'ha d'anunciar i se n'ha de donar publicitat en la forma determinada pels articles 667 i 668.

3. Quan se segueixi el procediment per deute garantit amb una hipoteca sobre un establiment mercantil, l'edicte que es publiqui en el Portal de Subhastes ha d'indicar que l'adquirent queda subjecte al que disposa la Llei sobre arrendaments urbans, amb l'acceptació, si s'escau, del dret de l'arrendador a elevar la renda per cessió del contracte.

4. La subhasta de béns hipotecats, siguin mobles o immobles, s'ha de fer d'acord amb el que disposa aquesta Llei per a la subhasta de béns immobles.

5. Quan al secretari judicial li consti la declaració de concurs del deutor, ha de suspendre la subhasta encara que ja s'hagi iniciat. En aquest cas s'ha de reprendre la subhasta quan s'acrediti, mitjançant testimoniatge de la resolució del jutge del concurs, que els béns o drets no són necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor, i és aplicable el que disposa l'apartat 2 de l'article 649. En tot cas el registrador de la Propietat ha de notificar a l'oficina judicial davant la qual se segueixi el procediment executiu la inscripció o anotació de concurs sobre la finca hipotecada, així com la constància registral de no estar afecte o no ser necessari el bé a l'activitat professional o empresarial del deutor.

6. En els processos d'execució a què es refereix aquest capítol es poden utilitzar també la realització mitjançant conveni i la realització per mitjà de persona o entitat especialitzada regulades en les seccions 3a i 4a del capítol IV d'aquest títol.»

Vint-i-vuit. L'article 693 queda redactat de la manera següent:

«Article 693. *Reclamació limitada a una part del capital o dels interessos el pagament dels quals s'hagi de fer en terminis diferents. Venciment anticipat de deutes a terminis.*

1. El que disposa aquest capítol és aplicable en cas que es deixi de pagar una part del capital del crèdit o els interessos, el pagament dels quals s'hagi de fer en terminis, si vencen almenys tres terminis mensuals sense que el deutor compleixi la seva obligació de pagament o un nombre de quotes que suposi que el deutor ha incomplert la seva obligació per un termini almenys equivalent a tres mesos. Així s'ha de fer constar pel notari en l'escriptura de constitució i pel registrador en l'assentament corresponent. Si per al pagament d'algun dels terminis del capital o dels interessos és necessari alienar el bé hipotecat, i encara queden per vencer altres terminis de l'obligació, s'ha de verificar la venda i s'ha de transferir la finca al comprador amb la hipoteca corresponent a la part del crèdit que no estigui satisfeta.

2. Es pot reclamar la totalitat del que es deu per capital i per interessos si s'ha convingut el venciment total en cas de manca de pagament d'almenys tres terminis mensuals sense complir el deutor la seva obligació de pagament o un nombre de quotes que suposi que el deutor ha incomplert la seva obligació per un termini, almenys, equivalent a tres mesos, i aquest conveni consti en l'escriptura de constitució i en l'assentament respectiu.

3. En el cas a què es refereix l'apartat anterior, el creditor pot sol·licitar que, sens perjudici que l'execució es despatxi per la totalitat del deute, es comuniqui al deutor que, abans que es tanqui la subhasta, pot alliberar el bé mitjançant la consignació de la quantitat exacta que per principal i interessos estigui vençuda en la data de presentació de la demanda, incrementada, si s'escau, amb els venciments del préstec i els interessos de demora que es vagin produint al llarg del procediment i resultin impagats en tot o en part. A aquests efectes, el creditor pot sol·licitar que es procedeixi d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 578.

Si el bé hipotecat és la residència habitual, el deutor pot alliberar el bé, fins i tot sense el consentiment del creditor, mitjançant la consignació de les quantitats que consten en el paràgraf anterior.

Alliberat un bé per primera vegada, es pot alliberar en segona o ulteriors ocasions sempre que, almenys, passin tres anys entre la data de l'alliberament i la del requeriment de pagament judicial o extrajudicial efectuat pel creditor.

Si el deutor fa el pagament en les condicions que preveuen els apartats anteriors, s'han de taxar les costes, que s'han de calcular sobre la quantia de les quotes endarrerides abonades, amb el límit que preveu l'article 575.1 bis i, un cop satisfetes, el secretari judicial ha de dictar decret en què alliberi el bé i declari acabat el procediment. S'ha d'acordar el mateix quan el pagament el faci un tercer amb el consentiment de l'executant.»

Article segon. *Modificació de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

La Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 44 queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Inscripció de naixement i filiació.*

1. Són inscriptibles els naixements de les persones, de conformitat amb el que preveu l'article 30 del Codi civil.

2. La inscripció fa fe del fet, data, hora i lloc del naixement, la identitat, el sexe i, si s'escau, la filiació de l'inscrit.

3. La inscripció de naixement es practica en virtut de declaració formulada en un document oficial degudament signat pel o els declarants, acompanyada de l'informe facultatiu. Amb aquesta finalitat, el metge, l'infermer especialista en infermeria obstetricoginecològica o l'infermer que assisteixi al naixement, dins o fora de l'establiment sanitari, ha de comprovar, per qualsevol dels mitjans admesos en dret, la identitat de la mare del nou-nat als efectes de la seva inclusió en l'informe facultatiu. Els progenitors han de fer la seva declaració mitjançant l'emplenament del corresponent formulari oficial, que ha de contenir les advertències oportunes sobre el valor d'aquesta declaració d'acord amb les normes sobre la determinació legal de la filiació.

Si no hi ha informe facultatiu, s'ha d'aportar la documentació acreditativa en els termes que reglamentàriament es determinin.

L'encarregat del Registre Civil, un cop rebuda i examinada la documentació, ha de practicar immediatament la inscripció de naixement. Aquesta inscripció determina l'obertura d'un nou registre individual, al qual s'ha d'assignar un codi personal en els termes que preveu l'article 6 d'aquesta Llei.

4. La filiació es determina, als efectes de la inscripció de naixement, de conformitat amb el que estableixen les lleis civils i la Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida.

Excepte en els casos a què es refereix l'article 48, en qualsevol inscripció de naixement que es produeixi a Espanya s'ha de fer constar necessàriament la filiació materna, encara que l'accés a aquesta sigui restringit en els supòsits en què la mare per motius fundats així ho sol·liciti i sempre que renunciï a exercir els drets derivats de la filiació esmentada. En cas de discordança entre la declaració i l'informe facultatiu o la comprovació reglamentària, preval aquest últim.

La filiació paterna en el moment de la inscripció del fill es fa constar:

a) Quan consti degudament acreditat el matrimoni amb la mare i compleixi les presumpcions de paternitat del marit que estableix la legislació civil o, fins i tot si manquen aquestes, en cas que concorri el consentiment de tots dos cònjuges, encara que hi hagi separació legal o de fet.

b) Quan el pare manifesti la seva conformitat a la determinació d'aquesta filiació, sempre que aquesta no sigui contrària a les presumpcions que estableix la legislació civil i no hi hagi controvèrsia. S'han de complir, a més, les condicions que preveu la legislació civil per a la seva validesa i eficàcia.

En els supòsits en què es constati que la mare té vincle matrimonial amb una persona diferent de la que figura a la declaració o sigui aplicable la presumpció que preveu l'article 116 del Codi civil es practica la inscripció de naixement de manera immediata només amb la filiació materna i es procedeix a l'obertura d'un expedient registral per a la determinació de la filiació paterna.

5. També consta com a filiació matrimonial si la mare està casada, i no separada legalment o de fet, amb una altra dona i aquesta última manifesta que consent que es determini a favor seu la filiació respecte al fill nascut del seu cònjuge.

6. En els casos de filiació adoptiva, es fa constar, d'acord amb la legislació aplicable, la resolució judicial o administrativa que constitueixi l'adopció, que queda sotmesa al règim de publicitat restringida que preveu aquesta Llei.

7. El reconeixement de la filiació no matrimonial amb posterioritat a la inscripció del fill es pot fer d'acord amb les formes que estableix el Codi civil en qualsevol moment. Si es fa mitjançant declaració del pare davant l'encarregat del Registre Civil, es requereix el consentiment exprés de la mare i del representant legal del fill si és menor d'edat o d'aquest si és major. Si té la capacitat modificada judicialment es necessita, segons la sentència, el consentiment del seu representant legal, l'assentiment del seu curador o el consentiment del fill. Perquè sigui possible la inscripció han de concórrer, a més, els requisits per a la validesa o eficàcia del reconeixement exigits per la llei civil.

Es pot inscriure la filiació mitjançant expedient aprovat per l'encarregat del Registre Civil, sempre que no hi hagi oposició del ministeri fiscal o d'una part interessada notificada personalment i obligatòriament, si concorre alguna de les circumstàncies següents:

1a Quan hi hagi un escrit indubtable del pare o de la mare en què expressament reconegui la filiació.

2a Quan el fill estigui en la possessió contínua de l'estat de fill del pare o de la mare, justificada per actes directes del mateix pare o de la seva família.

3a Respecte de la mare, sempre que es provi complidament el fet del part i la identitat del fill.

Formulada l'oposició, la inscripció de la filiació només es pot obtenir pel procediment regulat a la Llei d'enjudiciament civil.

8. En els supòsits de controvèrsia i en els altres que la llei determini, per fer constar la filiació paterna es requereix una resolució judicial prèvia dictada d'acord amb les disposicions que preveu la legislació processal.

9. Un cop practicada la inscripció, l'encarregat expedeix la certificació literal electrònica de la inscripció de naixement i la posa a disposició del declarant o declarants.»

Dos. L'article 45 queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Obligats a promoure la inscripció de naixement.*

Estan obligats a promoure la inscripció de naixement:

1. La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris.
2. El personal mèdic o sanitari que hagi atès el part, quan el part hagi tingut lloc fora d'establiment sanitari.
3. Els progenitors. No obstant això, en cas de renúncia al fill en el moment del part, la mare no té aquesta obligació, que assumeix l'entitat pública corresponent.
4. El parent més pròxim o, si no, qualsevol persona major d'edat present al lloc del part en el moment de produir-se.»

Tres. L'article 46 queda redactat en els termes següents:

«Article 46. *Comunicació del naixement per part dels centres sanitaris.*

La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris ha de comunicar en el termini de setanta-dues hores a l'oficina del Registre Civil que correspongui cadascun dels naixements que hagin tingut lloc al seu centre sanitari, excepte els casos que exigeixin personar-se davant l'encarregat del Registre Civil. El personal sanitari que assisteixi al naixement ha d'adoptar, sota la seva responsabilitat, les cauteles necessàries per assegurar la identificació del nounat i ha d'efectuar les comprovacions que estableixin de manera indubtable la relació de filiació materna, incloent, si s'escau, les proves biomètriques, mèdiques i analítiques que siguin necessàries per a això de conformitat amb la legislació reguladora de les històries clíniques. En tot cas s'han de prendre les dues empremtes plantars del nounat al costat de les empremtes dactilars de la mare perquè figurin en el mateix document. En la inscripció que del naixement es practiqui al Registre Civil s'ha de fer constar la realització de les proves esmentades i el centre sanitari que inicialment conservi la informació relacionada amb aquestes, sense perjudici del trasllat d'aquesta informació als arxius definitius de l'administració corresponent quan sigui procedent.

Complets els requisits, la comunicació s'ha de dur a terme mitjançant la remissió electrònica del formulari oficial de declaració degudament emplenat pel centre sanitari i signat per la persona o persones que tinguin l'obligació de comunicar el naixement, que ha de comprendre la identificació i nacionalitat dels declarants, i les seves declaracions relatives al nom triat per al nounat, l'ordre dels seus cognoms i la seva filiació paterna. En aquest formulari s'ha d'incorporar l'informe acreditatiu del naixement signat pel facultatiu que hagi assistit al part. Aquesta remissió l'ha de fer personal del centre sanitari, que ha de fer servir per a això mecanismes segurs d'identificació i signatura electrònics.

Simultàniament a la presentació dels formularis oficials esmentats, s'han de remetre a l'Institut Nacional d'Estadística les dades requerides als efectes de les competències assignades per la Llei a aquest Institut.

Els signants estan obligats a acreditar la seva identitat davant el personal sanitari que hagi assistit al naixement, sota la responsabilitat d'aquest, pels mitjans admesos en dret.»

Quatre. L'article 47 queda redactat de la manera següent:

«Article 47. *Inscripció de naixement per declaració d'altres persones obligades.*

1. Respecte dels naixements que s'hagin produït fora d'establiment sanitari, o quan per qualsevol causa no s'hagi remès el document en el termini i amb les

condicions que preveu l'article anterior, els obligats a promoure la inscripció disposen d'un termini de deu dies per declarar el naixement davant l'oficina del Registre Civil o les oficines consulars del Registre Civil.

2. La declaració s'efectua presentant el document oficial degudament formalitzat, al qual s'ha d'adjuntar el certificat mèdic preceptiu signat electrònicament pel facultatiu o, si no, el document acreditatiu en els termes que es determinin per reglament.

3. Per inscriure la declaració, quan hagi transcorregut des del naixement el termini previst, es necessària una resolució dictada en expedient registral.»

Cinc. Els apartats 1 i 4 de l'article 49 queden redactats de la manera següent:

«1. En la inscripció de naixement consten les dades d'identitat del nascut consistents en el nom que se li imposa i els cognoms que li corresponguin segons la seva filiació. Hi consten, així mateix, el lloc, data i hora del naixement i el sexe del nadó.»

«4. Hi consten, a més, i sempre que sigui possible, les circumstàncies següents dels progenitors: nom i cognoms, document nacional d'identitat o número d'identificació i passaport de l'estranger, si s'escau, lloc i data de naixement, estat civil, domicili i nacionalitat, així com qualsevol altra dada necessària per al compliment de l'objecte del Registre Civil al qual es refereix l'article 2 que s'hagi inclòs en els models oficialment aprovats. Si la mare ha renunciat al seu fill en el moment del part el domicili d'aquesta està subjecte al règim de publicitat restringida, i no ha de figurar a efectes estadístics.»

Sis. L'article 64 queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Comunicació de la defunció pels centres sanitaris.*

La direcció d'hospitals, clíniques i establiments sanitaris ha de comunicar a l'oficina del Registre Civil competent i a l'Institut Nacional d'Estadística cadascuna de les morts que hagin tingut lloc en el seu centre sanitari. La comunicació s'ha de remetre per mitjans electrònics en el termini que s'estableixi per reglament mitjançant l'enviament del formulari oficial degudament emplenat, acompanyat del certificat mèdic signat pel facultatiu. Aquesta remissió la fa personal del centre sanitari, que ha de fer servir per a això mecanismes segurs d'identificació i signatura electrònics.»

Set. L'article 66 queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Certificat mèdic de defunció.*

En cap cas es pot efectuar la inscripció de defunció sense que s'hagi presentat davant el Registre Civil el certificat mèdic de defunció. En el certificat, a més de les circumstàncies necessàries per a la pràctica de la inscripció, s'han de recollir les que siguin necessàries per als fins de l'Institut Nacional d'Estadística i, en tot cas, l'existència o no d'indícis de mort violenta i, si s'escau, la incoació o no de diligències judicials per la mort si li són conegudes o qualsevol motiu pel qual, segons el parer del facultatiu, no s'hagi d'expedir la llicència d'enterrament.

Les circumstàncies esmentades en el segon incís del paràgraf anterior no s'han d'incorporar a la inscripció de defunció ni són objecte del règim de publicitat que estableix aquesta Llei, i la seva única finalitat és la que estableix aquest article.»

Vuit. S'afegeix un número 3 a l'article 67 amb aquest contingut literal:

«3. Quan la mort hagi ocorregut amb posterioritat als sis primers mesos de gestació, abans del naixement, i sempre que el nounat hagi mort abans de rebre l'alta mèdica, després del part, el certificat mèdic l'han de signar, almenys, dos facultatius, que han d'afirmar, sota la seva responsabilitat, que, del part i, si s'escau,

de les proves fetes amb el material genètic de la mare i el fill, no es desprenen dubtes raonables sobre la relació maternofilial; i s'ha de fer constar a la inscripció, o a l'arxiu a què es refereix la disposició addicional quarta, si s'escau, la realització de les proves esmentades i el centre sanitari que inicialment conservi la informació relacionada amb aquestes, sense perjudici del trasllat d'aquesta informació als arxius definitius de l'Administració corresponent quan sigui procedent.»

Nou. S'afegeix una disposició addicional novena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional novena. *Obtenció de dades de l'Institut Nacional d'Estadística.*

Per facilitar la tramitació telemàtica als registres civils, l'Institut Nacional d'Estadística dóna accés telemàtic a les dades de domicili relatives al padró municipal que tinguin relació amb els fets inscriptibles, així com, si és necessari per a la correcta identificació dels fets esmentats, a les dades d'identificació que figurin en les inscripcions padronals, sense que sigui necessari per a tot això el consentiment de l'interessat.

També s'utilitzen les dades padronals per a l'actualització de la informació que consta a les bases de dades dels registres civils, en condicions idèntiques que en el paràgraf anterior.»

Deu. La disposició final desena queda redactada de la manera següent:

«Disposició final desena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el 30 de juny de 2017, excepte les disposicions addicionals setena i vuitena i les disposicions finals tercera i sisena, que entren en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Sense perjudici d'això, entren en vigor el 15 d'octubre de 2015 els articles d'aquesta Llei modificats per l'article segon de la Llei 19/2015, de 13 de juliol, de mesures de reforma administrativa en l'àmbit de l'Administració de justícia i del Registre Civil.

Fins a la completa entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'adoptar les mesures i els canvis normatius necessaris que afectin l'organització i el funcionament dels registres civils.»

Disposició addicional primera. *Signatura mitjançant claus prèviament concertades en l'àmbit del Portal de Subhastes dependent de l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat.*

Sense perjudici del compliment dels estàndards de seguretat, el sistema del Portal de Subhastes Electròniques de l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat admet la utilització, per part dels usuaris d'aquest, de sistemes de claus prèviament concertades en les seves relacions amb el Portal de Subhastes i per a la realització de licitacions. En tot cas, els usuaris s'han d'identificar amb caràcter previ, personalment o mitjançant certificat reconegut de signatura.

Disposició addicional segona. *Protecció de dades de caràcter personal en la subhasta electrònica.*

1. El tractament de dades de caràcter personal dut a terme en el marc dels procediments de subhasta electrònica als quals es refereix l'article primer d'aquesta Llei queda íntegrament sotmès al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les seves disposicions reglamentàries de desplegament.

Sense perjudici de la responsabilitat de les oficines judicials sobre el tractament de les dades de caràcter personal, correspon a l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat la implantació en el Portal de Subhastes de les mesures tècniques i organitzatives a les quals es refereix l'article 9 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

2. Els sistemes de recerca que implanti l'Agència Estatal Butlletí Oficial de l'Estat tenen els mecanismes necessaris per evitar la indexació i recuperació automàtica dels anuncis de subhasta electrònica per mitjà de motors de cerca des d'Internet.

Disposició addicional tercera. *Actualització del llibre de família.*

No és necessari actualitzar el contingut del llibre de família quan s'hi adjunti la certificació literal electrònica acreditativa del naixement a què es refereix l'article 44.9 de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.

Disposició addicional quarta. *Mitjans.*

Les mesures que inclou aquesta norma no poden suposar un increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició transitòria primera. *Processos pendents.*

Les subhastes dels procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la publicació dels quals s'hagi acordat, s'han de continuar substanciant d'acord amb les normes processals vigents en la data de la presentació de la demanda.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori fins a l'entrada en vigor de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil.*

Fins a la completa entrada en vigor de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, les disposicions de l'article segon d'aquesta Llei s'apliquen als Registres Civils que regula la Llei de 8 de juny de 1957, sobre el Registre Civil, i es practiquen les inscripcions corresponents en les seccions de naixements i defuncions que preveu la Llei esmentada.

Disposició transitòria tercera. *Signatura electrònica reconeguda del facultatiu i del personal de l'establiment sanitari.*

Mentre els facultatius a què es refereixen els articles 46 i 64 de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, no disposin de certificats de signatura electrònica reconeguda, poden signar de manera manuscrita els informes i certificats mèdics als quals es refereixen els articles esmentats, si bé en tot cas l'enviament d'aquests documents, juntament amb els altres que siguin necessaris en cada cas, s'ha d'efectuar electrònicament.

A més de la signatura electrònica reconeguda del personal de l'establiment sanitari també es poden utilitzar certificats electrònics que identifiquin l'establiment esmentat.

Reglamentàriament es poden fixar altres procediments tecnològics alternatius que garanteixin igualment l'autenticitat del document, la seva integritat, la confidencialitat i el no-repudi.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogades les disposicions addicionals vintena, vint-i-unena, vint-i-tresena, vint-i-quatrena i vint-i-cinquena de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

2. Així mateix, queden derogades totes les que normes s'oposin al que preveu aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació del Codi de comerç per a la transposició de la Directiva 2012/17/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juny de 2012, per la qual es modifiquen la Directiva 89/666/CEE del Consell i les directives 2005/56/CE i 2009/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a la interconnexió dels registres centrals, mercantils i de societats.*

S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 17 del Codi de comerç, amb la redacció següent:

«5. El Registre Mercantil ha d'assegurar la interconnexió amb la plataforma central europea en la forma que es determini per les normes de la Unió Europea i les normes reglamentàries que les despleguin. L'intercanvi d'informació a través del sistema d'interconnexió ha de facilitar als interessats l'obtenció d'informació sobre les indicacions referents al nom i la forma jurídica de la societat, el seu domicili social, l'Estat membre en què estigui registrada i el seu número de registre.»

Disposició final segona. *Modificació del Codi civil.*

Es modifica l'article 120 del Codi civil, que queda redactat de la manera següent:

«La filiació no matrimonial queda determinada legalment:

1r En el moment de la inscripció del naixement, per la declaració de conformitat feta pel pare en el corresponent formulari oficial a què es refereix la legislació del Registre Civil.

2n Pel reconeixement davant l'encarregat del Registre Civil, en testament o en un altre document públic.

3r Per resolució recaiguda en expedient tramitat d'acord amb la legislació del Registre Civil.

4t Per sentència ferma.

5è Respecte de la mare, quan es faci constar la filiació materna en la inscripció de naixement practicada dins de termini, d'acord amb el que disposa la Llei del Registre Civil.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei hipotecària, text aprovat per Decret de 8 de febrer de 1946.*

Es dóna una nova redacció a les lletres a) i f) de l'apartat 2 de l'article 129 de la Llei hipotecària, text aprovat per Decret de 8 de febrer de 1946, que queden redactades de la manera següent:

«a) El valor en què els interessats taxin la finca perquè serveixi de tipus en la subhasta no pot ser diferent del que, si s'escau, s'hagi fixat per al procediment d'execució judicial directa, ni pot ser en cap cas inferior al 75 per cent del valor assenyalat en la taxació que, si s'escau, s'hagi fet en virtut del que preveu la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.»

«f) Quan el notari consideri que alguna de les clàusules del préstec hipotecari que constitueixi el fonament de la venda extrajudicial o que hagi determinat la quantitat exigible pugui tenir caràcter abusiu, n'ha d'assabentar el deutor, el creditor i, si s'escau, l'avalador i hipotecant no deutor, als efectes oportuns.

En tot cas, el notari ha de suspendre la venda extrajudicial quan qualsevol de les parts acreditades hagi plantejat davant el jutge que sigui competent, d'acord amb el que estableix l'article 684 de la Llei d'enjudiciament civil, el caràcter abusiu de les clàusules contractuals esmentades.

La qüestió sobre el caràcter abusiu s'ha de substanciar pels tràmits i amb els efectes previstos per a la causa d'oposició que regula l'apartat 4 de l'article 695.1 de la Llei d'enjudiciament civil.

Una vegada substanciada la qüestió, i sempre que no es tracti d'una clàusula abusiva que constitueixi el fonament de la venda o que hagi determinat la quantitat exigible, el notari pot prosseguir la venda extrajudicial a requeriment del creditor.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.*

Es modifica la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 15, que queda amb la redacció següent:

«Quan es tracti del naixement, la història clínica ha d'incorporar, a més de la informació a què fa referència aquest apartat, els resultats de les proves biomètriques, mèdiques o analítiques que siguin necessàries, si s'escau, per determinar el vincle de filiació amb la mare, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.»

Dos. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 17, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els centres sanitaris tenen l'obligació de conservar la documentació clínica en condicions que en garanteixin el manteniment correcte i la seguretat, encara que no necessàriament en el suport original, per a la deguda assistència al pacient durant el temps adequat en cada cas i, com a mínim, cinc anys comptats des de la data de l'alta de cada procés assistencial.

No obstant això, les dades de la història clínica relacionades amb el naixement del pacient, inclosos els resultats de les proves biomètriques, mèdiques o analítiques que si s'escau siguin necessàries per determinar el vincle de filiació amb la mare, no es destrueixen, i es traslladen, un cop coneguda la mort del pacient, als arxius definitius de l'Administració corresponent, on s'han de conservar amb les degudes mesures de seguretat als efectes de la legislació de protecció de dades.

2. La documentació clínica també s'ha de conservar a efectes judicials de conformitat amb la legislació vigent. S'ha de conservar, així mateix, quan existeixin raons epidemiològiques, d'investigació o d'organització i funcionament del Sistema Nacional de Salut. El seu tractament s'ha de fer de manera que s'eviti en la mesura del possible identificar les persones afectades.

Sense perjudici del dret al que es refereix l'article següent, les dades de la història clínica relacionades amb les proves biomètriques, mèdiques o analítiques que siguin necessàries per determinar el vincle de filiació amb la mare del noutat, només poden ser comunicades a petició judicial, dins del corresponent procés penal o en cas de reclamació o impugnació judicial de la filiació materna.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida.*

Es modifica la Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«3. Quan la dona estigui casada, i no separada legalment o de fet, amb una altra dona, aquesta última pot manifestar d'acord amb el que disposa la Llei del Registre Civil que consent que es determini a favor seu la filiació respecte al fill nascut del seu cònjuge.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

«2. Es considera escrit indubtable als efectes que preveu l'apartat 8 de l'article 44 de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, el document estès davant el centre o servei autoritzat en el qual es reflecteixi el consentiment a la fecundació amb contribució de donant prestat per home no casat amb anterioritat a la utilització de les tècniques. Queda fora de perill la reclamació judicial de paternitat.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'home no unit per vincle matrimonial pot fer ús de la possibilitat que preveu l'apartat anterior; aquest consentiment serveix com a títol per iniciar l'expedient de l'apartat 8 de l'article 44 de la Llei 20/2011, de 21 de juliol, del Registre Civil, sense perjudici de l'acció judicial de reclamació de paternitat.»

Disposició final sisena. *Regulació de les consignacions electròniques en les subhastes judicials.*

En el termini de tres mesos des de la publicació d'aquesta Llei, mitjançant Reial decret, a proposta dels ministres de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, s'ha de regular el procediment per formalitzar el sistema de consignacions en seu electrònica de les quantitats necessàries per prendre part en les subhastes judicials.

Disposició final setena. *Procediment per a l'obtenció de la nacionalitat espanyola per residència.*

1. El procediment per a la concessió de la nacionalitat espanyola per residència es regeix pel que disposa el Codi civil, pel que preveu aquesta disposició i el reglament que la desplegui. En aquest reglament s'han d'incloure les especialitats pròpies del procediment per al personal al servei de les Forces Armades.

2. La tramitació del procediment té caràcter electrònic i la seva instrucció correspon a la Direcció General dels Registres i el Notariat. Totes les comunicacions relatives a aquest procediment s'han d'efectuar electrònicament.

3. El compliment dels requisits que exigeix el Codi civil per a l'obtenció de la nacionalitat espanyola per residència s'ha d'acreditar mitjançant els documents i les altres proves que preveu la llei i reglamentàriament.

L'acreditació del suficient grau d'integració en la societat espanyola requereix la superació de dues proves.

La primera prova acredita un coneixement bàsic de la llengua espanyola, nivell A2 o superior, del Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües del Consell d'Europa, mitjançant la superació d'un examen per a l'obtenció d'un diploma espanyol com a llengua estrangera (DELE) de nivell A2 o superior. Els sol·licitants nacionals de països o territoris en què l'espanyol sigui l'idioma oficial estan exempts d'aquesta prova.

En la segona prova es valora el coneixement de la Constitució espanyola i de la realitat social i cultural espanyoles.

Les proves esmentades les dissenya i administra l'Institut Cervantes en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Estan exempts de la superació de les proves esmentades els menors de divuit anys i les persones amb capacitat modificada judicialment.

4. El procediment a què es refereix aquest article està subjecte al pagament d'una taxa de 100 euros. Constitueix el fet imposable de la taxa la sol·licitud d'iniciació del procediment per obtenir la nacionalitat espanyola per residència i hi està subjecte l'interessat, sense perjudici que pugui actuar per representació i independentment del resultat del procediment. La gestió de la taxa correspon al Ministeri de Justícia, que regula com s'efectua el pagament d'aquesta.

Disposició final vuitena. *Habilitació reglamentària.*

1. Mitjançant Reial decret, a proposta del ministre de Justícia, s'ha d'aprovar el reglament pel qual es reguli el procediment electrònic per a l'obtenció de la nacionalitat espanyola per residència.
2. S'habilita el ministre de Justícia per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'execució del que estableix aquesta Llei.

Disposició final novena. *Títols competencials i legislació bàsica.*

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara dels títols competencials següents:
  - a) L'article primer es dicta a l'empara de la competència en legislació processal que correspon a l'Estat d'acord amb l'article 149.1.6a de la Constitució, sense perjudici de les necessàries especialitats que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.
  - b) L'article segon i les disposicions finals tercera i cinquena es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en relació amb l'ordenació dels registres i instruments públics.
  - c) La disposició final segona es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per dictar la legislació civil sense perjudici de la conservació, la modificació i el desplegament per les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi.
  - d) La disposició final setena es dicta a l'empara de l'article 149.1.2a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de nacionalitat.
  - e) La disposició final primera es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per dictar la legislació mercantil.

2. La disposició final quarta té la condició de legislació bàsica de conformitat amb el que estableix l'article 149.1.1a i 16a de la Constitució.

Disposició final desena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el 15 d'octubre de 2015, excepte l'apartat deu de l'article segon i l'apartat 1 de la disposició derogatòria única, que entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY